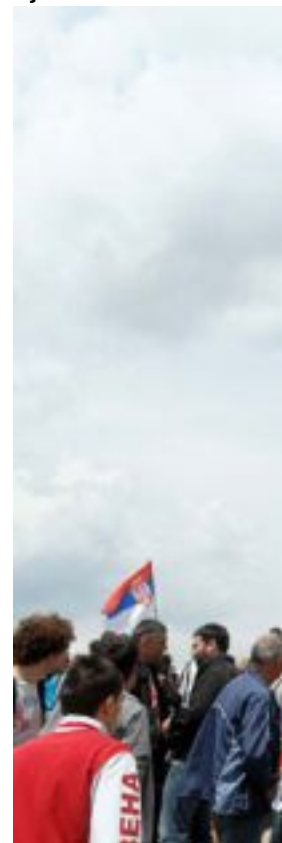

Најављени раскид с косовским митом и видовданским заветом предочен је као један од услова за дефинитивно решавање косовског питања и стварање услова за „историјски договор“ Срба и Албанаца. Залагање за разградњу овог, по неким мишљењима погубног и анахроног мита део је укупних настојања да се оствари једна од кључних идеја председника Републике Александра Вучића о неопходности промене и преобликовања свести српског народа, који и даље робује својим ирационалним историјским представама и митоманским заблудама.

Поводом тзв. “унутрашњег дијалога” о дефинитивном решењу косовског питања можемо у нашим медијима препознати јасан ток којим треба да се одвија разградња и демонтирање косовског мита. У низу изјава навешћемо саме две које најбоље одсликавају подухват чији је коначни циљ прихватање реалности садржане у признавању независности косовске псеудо државе, као израза коначног историјског компромиса и главног предуслова за поспешивање европских интеграција.

Тако **Вељко Лалић** у уводнику листа "Недељник" каже "Један мој пријатељ каже да би организовао референдум на којем би свако ко гласа за Косово морао да д

а
100 евра. Он тврди да не би било више од 20 одсто Срба. Е, то је тај косовски мит који смо ми давно у себи изгубили

и
зато је све остало само једна обична заједница. Извините на изразу".

Није само јасно на основу којих аргумента и истраживања овај горљиви заступник идеје о крају косовског мита налази упориште за тврдњу да су Срби Косово у себи изгубили. Шта осим свог безочног цинизма може да нам понуди као опипљиви доказ и покриће за овако произвољну и ничим поткрепљену тврдњу?

Али, он се само уклапа у јасно профилисан медијски тренд који се може препознати и у ставовима социолога **Срећка Михајловића**, изнетим у тексту "Гутање истине о Косову" објављеном у дневном листу "Данас":

"Приближно пре три деценије, хисторична драматизација косовског питања увела је Србију у лудило децивилизације. Управо такав потенцијал унутар Србије представља за Србију негве на ногама чија тежина онемогућава да се искорачи напред. У крајњој линији, Косово унутар Србије је болесно ткиво такве Србије. Косово за Србију срећом није рак-рана као што сам негда мислио, него тек гангренозни екстремитет. Да је оно прво, Србија не би преживела. Као да нам је некако у грлу истина о Косову и никако да прође, никако да је прогутамо, а камоли да је сваримо. Дијалог о Косову је тек трагање за лакшим гутањем истине о Косову. А како велики Срби могу да прогутају то парче истине, да Косово више не станује у Србији и да им

је
остало само сећање и славна историја? Како спознати да је наш бол који лоцирамо у нози која нам је одсечена (проклета гангрена) фантомски бол и да нас боли нешто чега немамо?".

У овом тумачењу потребе за изменом свести и гутања неминовне истине, Косово је израз наше хисторичне драматизације, али и оков на ногама, болесно ткиво, гангренозни екстремитет, а наше је да прогутамо болну истину о Косову, које више није наше и представља само фантомски бол, а остало је само сећање и славна историја коју више и не препознајемо и не осећамо више у себи.

Преображај Срба и "демистификовање" косовског завета

Пише: Маринко М. Вучинић
субота, 30 септембар 2017 09:44

Међутим, сва досадашња истраживања, која су се бавила односом Срба према уласку Србије у ЕУ, показују да се не прихвата у огромном проценту условљавање уласка у ЕУ одрицањем од Косова и Метохије. То је јасан показатељ да косовски мит и косовски завет и даље представљају једну од централних одредница нашег националног идентитета и историјске свести.

Душан Т. Батаковић је у својим текстовима о значају Косова и Метохије у обликовању нашег односа према националном идентитету записао: “Без митова, међутим, на Балкану најчешће античких или средњовековних, није било могуће створити, у доба национализма у XIX веку, савремену националну свест, јер је сећање на народну прошлост нераздвојно од митологизованих историјских догађаја, као интегративних чинилаца националног идентитета”.

Пише: Маринко М. Вучинић
субота, 30 септембар 2017 09:44

Ова два медијска исказа (у мноштву која се јављају у нашој јавности у оквиру тзв. "унутрашњег дијалога") јасно показују у ком правцу треба да се креће процес демитологизације српског односа према Косову и Метохији, као и озбиљна политичка и медијска припрема за гутање коначне истине о Косову и наше мирење са реалношћу да оно више није део Србије.

EKSKLUZIVNO
AUTORSKI TEKST PREDSEDNIKA
ALEKSANDRA VUČIĆA ZA „BLIC“

Zašto nam je potreban unutrašnji dijalog o Kosovu

- Nije Srbija za potcenjivanje, iako Albanci imaju značajnu podršku zapadnih zemalja
- Rešenje ne leži u našim mitovima i sukobima, ali sa druge strane ne leži ni u negiranju i odricanju od svih naših nacionalnih i državnih interesa
- Pronalaženje rešenja zahteva glavu vruću od stalnog razmišljanja, srce koje je hladno na preterane emocije i ruke uprjane kompromisima. I naše i albanske
- Vreme je da kao narod prestanemo da kao noj zabijamo glavu u pesak i budemo realni

Озбиљан допринос оваквом идеолошком и политичком инжињерингу можемо пронаћи у тексту **Ивана Чоловића** "Косовски мит" објављеном недавно на сајту "YU historija". Он у њему настоји да прикаже генезу настанка косовског мита који је израз његове политичке и идеолошке инструментализације али и коришћења у дневно-политичке сврхе.

Наводи се став **Миодрага Поповића** који је приметио "да се у другој половини XIX века

Преображај Срба и "демистификовање" косовског завета

Пише: Маринко М. Вучинић
субота, 30 септембар 2017 09:44

појављују документи, фолклорни, књижевни, публицистички у којима се сећање на Косово одваја од аутентичног косовског мита и постаје – видовдански мит, мит у служби освајања и освете!“.

Ради се, како каже Иван Чоловић следећи мисао М. Поповића, о псеудо миту што доводи до настанка друштвене ситуације у којој је “Видовдан пре свега симбол кржаве, беспштедне освете над свим што је турско, муслиманско уопште, то је –естетичка и хуманистичка деградација косовског мита”.

Иван Чоловић упорно у својим истраживањима, следећи своју концепцију политичке коректности и научне „објективности“, настоји да сведе Косовски мит и Видовдан на главна упоришта рађања српског националног мита, али и српског национализма, који је осветнички и заробљен у оквирима државне и националне пропагандистике:

“Нарација о Косову је све више прича о нацији(најчешће српској) о њеној борби, смрти и ускрснућу и, мада не говори о паганским митским божанствима, она има одлике

Преображај Срба и "демистификовање" косовског завета

Пише: Маринко М. Вучинић
субота, 30 септембар 2017 09:44

својствене миту, јер се нуди као неупитна и такорећи обавезна прича. Тачније речено, тражи за себе статус такве приче”.

Заиста је веома проблематично што се наратив о Косову јавља најчешће као прича о српској нацији и српском националном идентитету, јер то и највише забрињава и опседа Ивана Чоловића. Зато он не пропушта прилику да каже да су за формирање националистичког дискурса У Војводини Црној Гори и Србији најзаслужнији били Вук Караџић и Његош јер: “Главна вредност коју они славе су народ и његов наводно природан – национализам – како је писао Вук”.

Овакво свођење Вука и Његоша на идеологе и промотере српског национализма само је израз тежње Ивана Чоловића да косовско опредељење и видовдански завет сведе на приземно политиканство оличено у осветничком српском национализму.

У том тону је и тврдња Ивана Чоловића да је и прослава 500. годишњице Косовске битке 1889. године искоришћена да се „краљевска власт и краљ лично, као и српска војска,

Преображај Срба и "демитификовање" косовског завета

Пише: Маринко М. Вучинић
субота, 30 септембар 2017 09:44

покажу као чувари сећања на Косово и косовски завет, наследници кнеза Лазара и косовских јунака, и што је било најважније, људи спремни да народ поведу у дугоочекивану победоносну битку у којој ће њихови преци пали на Косову бити освећени“.

Аутор овог текста изнова симплификује и своди косовско опредељење и косовски завет на неутаживу тежњу Срба за осветом, иако мит о Косову има много сложенију и далекосежнију улогу и значај и не може се сводити на пуку осветничку димензију. Иван Чоловић тако недопустиво поједностављује српску историју свдећи је само на различите манифестације чувања, политичког и пропагандистичког инструментализовања косовског мита.

Он то чини и када пише о Балканским ратовима, Првом светском рату, југословенском Косову, новим косовским мученицима и осветницима. Он посебно наглашава политичку инструментализацију косовског мита у време владавине Слободана Милошевића када се, како он то каже, државна и политичка криза на Косову наводно јавила као претња опстанку Срба и српска државе: “а коју су те и претходних година на драматичан, апокалиптичан начин описивали српски писци, књижевници, уметници, популарни народни певачи, новинари, црквени угледници, историчари и други научници”.

У фокусу Ивана Чоловића не постоји дуготрајан процес прогона и насиља на Косову и Метохији јер за њега су то претеривања и наводна државна криза. Притом, он говори о оживљавању старог и новог косовског страдања Срба, не водећи никако рачуна о стварном трагичном и тешком положају Срба на Косову, што је довело до његовог масовног исељавања, узрокованог вишедеценијским албанским насиљем које се није смело ни спомињати у нашој јавности.

Преображај Срба и "демистификоване" косовског завета

Пише: Маринко М. Вучинић
субота, 30 септембар 2017 09:44

Илустрација преобразбе српске војскарице из српског историјара Р